

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Cautio in homine Ecclesiastico, ob aliam causam suspecto, aut peste etiam infecto, adhibenda. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

scopus non probarit; nisi huius substitutionis potestatem idē fecisset.
 6 Clericus, famulusuē Parochi suspecti, aliusuē, cuius opera uti uelit, quo tempore ille domi se continet, inde etiam nē ipsi quidem egrediantur ad præscriptum: si quando autem exire necesse habebunt, ferulam de more gestabunt.

7 Vbi septimus dies, aut aliud tēpus, ab Episcopo præscriptū prout uiderit expedire, præterijt, quo Parochus in pestis suspicionem ob ministerium incidit, neque aliqua parte se læsum sentit; nec uerò suspicatur se contagione infectum esse; liberè, ut antea, & sine ferula omnia loca adire, Parochialisque curæ munera obire poterit, nisi aliter Episcopus iusserit. Idem de Parochi Clerico, famulo, familiauē censendū erit: quæ ex Parochi, ob ministeriū, suspicione sese domi cōtinuit.

8 Parochus autem, & Sacerdotes in loco curationis publicæ constituti, caueant, nē propius accedant, congregiantur uē cum ijs, qui à pestis suspicione liberi sunt: ne uē alia ratione eis periculum, aut suspicionem contagionis afferant.

9 Quamobrem è loco, in quo collocati sunt, facultate ab Episcopo, præfectouē regionario, aut à Vicario foraneo in Diœcesi non impetrata, nē discedant. Nec uerò illi præfectus scilicet regionarius, & Vicarius foraneus, Episcopo incōsulto, dent nisi ob causam, quæ uel ad spirituale ministerium, uel ad publicam curationem spectet: ob quas causas sepe accidit, eos ad alia loca mitti oportere. Cū autē foras quauis causa facultate uē exeunt, ferulam albam, Parochis supra constitutam gestabunt.

Cautio in homine Ecclesiastico, ob aliam causam suspecto, aut peste etiam infecto, adhibenda.

Cap. XVII.

SUMMARIUM.

- 1 Cautio ab Ecclesiastico peste infecto, hæc adhibenda; ut domi ipse, & sua familia se contineat, neminemque intrā eam admittat.
- 2 Et quorum cura id ab ipsis exequendum. 9.
- 3 Parochi officium cum Ecclesiastico peste laborante, deque eodem cum Episcopo uel præfecto regionario, Vicariouē foraneo. 4. Et curatibus publicæ valetudinis. 5.
- 6 Regionarij præfecti. Cura in procuranda purgatione domorum, & Vicariique foranei. Suppellectilis Ecclesiarum, & Ecclesiasticorū. Suppellectilis Ecclesiastica index, & locus. 3.

Medicè

- 7 Medici à Parocho adhibendi, ad cognoscendum an quis peste mortuus, vel nē.
 8 Vicarij foranei officium in prohibendo Ecclesiasticis egressu è loco suspecto; & in adhibendis cautionibus predictis. 9.

AD tuendam publicam valetudinē Episcopus eā facultatem Parocho dabit, ut non modò Ecclesiasticis hominibus, qui in Parochiali vicinia habitant; sed etiam socio curæ Parochialis, & Parocho item, proximè habitanti, si quis eorum in pestilentiam, eiusque suspiciōe inciderit, hæc, ut infra, præcipere, iubere eū possit.

Ut is scilicet vel infectus, vel suspectus intrà domicilium, certi præscripti temporis lege, se contineat, aliorumque consuetudine abstineat.

Ut neminem alium intrò ad se domum recipiat ad mittatur.

Ut illius familia hoc ipsum omne iudem præstet.

2 Hanc eandem potestatem præfectus regionarius cum in reliquos Ecclesiasticos homines, tum in Parochos ipsos exequetur, non solum si quando eorum quispiam peste afficitur, pestisue suspiciōem præbet, verum etiam alia de causa. Ad cuius rei exequendæ usum penes arbitrij sui contrà contumaces ager.

Hæc ipsa facultas erit etiam vniuscuiusque Vicarij foranei, cui præterea laicos homines, cum Ecclesiasticos idoneos non habeat, qui hæc exequantur, substituere licebit; si quid præsertim de repente acciderit, quod aliena opera opus habeat.

Eisdem præterea singulis licebit, etiam laicorum ministrorum custodiam, si ita quandoque expedire consuerint, adhibere.

3 Parochus igitur, vbi primùm Ecclesiasticus homo in suspiciōem pestis incidit, facultate sibi data, ut opus esse viderit, statim diligenter, & prudenter vtetur.

Ecclesiæ autem vestes, & præcipuè, quibus ille propriè utebatur, unde contagiū existere possit, omni diligentissima cautione, ut nihil plane amittatur, certo loco, ab aliorum consuetudine semoto, reponi, & custodiri curabit. Qui locus benè sepietur, & muniatur, & supellectilis, quæ in eo recondetur, index, omnisque alia opportuna cautio adhibebitur.

4 Episcopum præterea, aut præfectum regionarium, aut Vicarium foraneum de tota re certiore itidem faciet, ut, vbi rem ipsam diligenter cognouerit, vel aliquid aliud, vel id ipsum diligentius stauat, prout expedire videbitur.

5 Rem item omnem curatoribus publicæ valetudinis, in ea vicinia
 consti-

constitutis, quàm primùm significabit, vt & subministrentur, quæ eorū opera, miniteriouè ei tunc subministrare necesse est, & omnis alia diligens cautio ab illis adhibeatur, quæ necessaria esset ad alios homines conquirendos, qui cum eo, alijsuè illius familia, domusuè commertiū habuissent; aut alio modo eius rei causa suspecti esse possunt.

Si verò Parochus est, aut eius Clericus, aut familia domusuè, quæ in suspicionem incidit; hæc ipsa officia socius Parochialis curæ, si quem habet, alioqui Parochus propinquior præstabit.

6. Curabit porro præfectus regionarius, aut Vicarius foraneus impensè admodum, vt & domicilia, & supellex Ecclesiarum, vel Ecclesiasticorum hominum quam diligentissimè expurgentur.

Ad cuius expurgationis rationem omne exquisiti studij, cautionisque genus Episcopus adhiberi iubebit, quod ex Magistratus præscripto in laicalibus rebus expurgandis adhiberi solet. Et vbi opus esse censuerit, ad expurgationem eorundem ministrorū operā vtendā curabit.

7. Cùm ex facti, quod euenerit, ratione, dubium existit, an quis peste mortuus sit, anuè illius supellex eo nomine suspecta, anuè alio genere morbi affectus; tunc Parochus medicos in consiliū adhibebit, alioquin peritos, eosque potissimùm, quos Magistratus curæ eiusmodi præfecerit; vt de re tota certius statuatur.

8. Parochus, alijsuè Ecclesiastici ordinis homo, qui loca incolit, quorum commertium ob suspicionis causam vetitum edicto publico est, nè inde egrediatur, prohibeat Vicarius foraneus, sicut cæteris eorum locorum incolis prohibitum est: ita tamen vt certis ijs regulis, & facultatibus, quæ Ecclesiasticis hominibus peste suspectis, supra constitutæ sunt, vtatur, & fruatur, præsertim, qui animarum curam quouis modo, aut nomine gerit.

9. Hæc omnis cautio tùm in Sacerdote ministrante, tùm in eo, qui ministrat, tùm etiam in Ecclesiastico homine peste suspecto, quicūque sit, vt diligentissimè adhibeatur, atque seruetur, Parochi, vt supra, cura erit. Quæ sanè cura omnis, cautioque in vrbe ad præfectum regionarium, & in Diocesi ad vicarium foraneum maximè pertinebit.

Cautio in Monasterijs, & Collegijs pijs adhibenda.
Cap. XVIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio in Monasterijs, & locis pijs quæ adhibenda.
- 2 Diuina officia, & non ommittenda.
- 3 Missæ celebratio

Eleemosyna